

[Formanden]

dag. Han fulgte de aktuelle problemer og gav sine råd.

Per Hækkerup nåede meget i dansk politik, men ét nåede han ikke – og ønskede ikke at nå: han nåede ikke at blive forhenværende. Da døden indtraf, var han ikke alene som nævnt aktiv i dansk politik, men havde også taget den nye udfordring op at være kandidat ved det forestående valg til Europa-Parlamentet.

Internationalt gjorde Per Hækkerup sig bl. a. stærkt gældende som medlem af Europarådet en lang årrække og som formand for den danske delegation til FNs generalforsamling i 1961.

Et af de mange initiativer, Per Hækkerup vil blive husket for fra udenrigsministerperioden, var hans bestræbelser for at få de vestlige lande til at deltage konstruktivt i arbejdet for det, der udviklede sig til Konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa. Han tog i midten af 1960'erne spørgsmålet op både under besøg i østeuropæiske lande og med sine kolleger inden for den atlantiske alliance.

Per Hækkerup var en politisk begavelse af usædvanligt format. Hans store saglige viden og mangeårige erfaringer gav ham en central placering i vanskelige politiske situationer. Talrige politiske forlig bærer præg af hans indsats som regeringens politiske og økonomiske rådgiver. Han søgte altid frem mod det samarbejde, som er nødvendigt for at få resultater. Hans forhandlingsevne var enestående. Hans udholdenhed under langvarige og krævende forhandlinger var legendarisk.

Det er ingen hemmelighed, at han af nogle blev betragtet som mere optaget af de nære resultater end af de store visioner. Denne vurdering stemmer ikke med de synspunkter, han selv anlagde på sin politiske virksomhed. I bogen »Danmarks udenrigspolitik« fra 1965 siger Per Hækkerup i indledningen: »Idealisme og realisme er ikke modstående begreber. Modstykket til idealisme er egoisme.« Han siger også, at virkelig idealisme må parres med realisme, »for kun en realistisk erkendelse af virkelighed og muligheder giver det bedste resultat for en bestemt idealistisk stræben«.

I Per Hækkerups sidste offentlige udtalelser vender han i fredags i Vestkysten tilbage til sin afstandtagen fra egoismen med ordene: »Det er deprimerende at se, hvorledes egoismen får frit løb.«

Ved forhandlinger i folketingsalen var Per Hækkerup en fremragende debattør. Der blev lyttet, når han tog ordet, og hans indlæg gjorde indtryk. Han kunne også selv lytte for at søge frem til, hvor forhandlingsmuligheder var at finde, men han var ikke en medløber. Det var folkestyret, han ønskede at tjene. Ikke et styre ledet af flygtige, følelsesbetonede stemninger. I hårde debatter kunne hans indlæg være præget af megen alvor og også af dyb humor.

Per Hækkerup vil blive husket som en af vor tids største politiske personligheder. Vi vil minde hans smittende humor, som skabte fest og glæde omkring ham, hans lyse livssyn og hans varme menneskelige egenskaber. Hans bortgang efterlader et stort savn.

Vore tanker og vor medfølelse går til Grete Hækkerup, til de tre sønner og deres familier, som var ham en støtte og opmuntring i politisk hverdag, i festlige stunder og også i den sidste vanskelige tid.

Et af de store træer i skoven er faldet.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Formanden:

Mødet er udsat. Det vil blive genoptaget kl. 13.10.

Mødet udsat kl. 13.06

Mødet genoptaget kl. 13.10

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Medlemmer af folketinget Glistrup (FP), Uwe Jensen (Ribe a.) (FP), Askjær Jørgensen (FP) og Maisted (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af den kommunale momsfond.

(Lovforslag nr. L 192).

Medlemmer af folketinget Maisted (FP), Dohrmann (FP), Askjær Jørgensen (FP), Kjærulff-Schmidt (FP), Poulsgaard (FP) og